

kelte Tilfælde, Folkeforsikring eller Karensforsikring, som det kaldes, men der fremkommer næsten hvert Aar ny Forsikringsformer, og saa vil Spørgsmaalet paa ny komme frem. For vistnok 10 Aar siden fik private Folk den Ide at ville starte en Folkeforsikringsanstalt her i Landet, Tanken havde ikke været prøvet før, og som den ærede første Taler omtalte, henvendte man sig til Regeringen, der atter henvendte sig til Statsanstalten. Spørgsmaalet blev drøftet og Statsanstalten kom til det Resultat, at det ikke var noget, som laa for den. De paagældende satte imidlertid Sagen i Gang privat. Det gik i de første Aar temmelig trangt, senere er det gaaet bedre og bedre. Man blev efterhaanden klar paa, at en saadan Folkeforsikring slet ikke kunde etableres, mindre man kom bort fra Lægeundersøgelser, der blive meget for dyre for de smaa Forsikringer, der tegnes. Man kom saa ind i de rette Baner, og, som den ærede første Taler sagde, man er nu kommen til en meget betydelig Præmieindtægt, en meget betydelig Forsikringssum, en stor Portefølje. Nu, da det viser sig, at det er et nyttigt og godt Forsikringsæmne, kommer Statsanstalten og siger: Lad os ogsaa prøve det. Og da Statsanstalten ikke kan gøre det, fordi den i sine Bestemmelser har den, at der skal foreligge Lægeundersøgelse, forelægges dette Lovforslag, hvorefter Statsanstalten ogsaa kan tegne Forsikringer uden Lægeundersøgelse. Hvorvidt det er berettiget og rigtigt, forekommer mig meget tvivlsomt. Hvad vi skulle afgøre i det eventuelle Udvalg, er ikke alene dette enkelte Spørgsmaal, men der kan dukke andre Spørgsmaal op af ganske samme Natur. Man ved ikke i Forsikringsverdenen, hvilke Forsikringsformer der kunne dukke op, og hvilke Forsikringsformer der ved det private Initiativ kunne bringes frem og maaske lykkes. Statsanstalten skal saa stadig ganske roligt kunne afvente Resultatet af, hvad de private gøre; gaar det godt, griber den ind, og gaar det daarligt, lader den det ligge og lader de private sidde med Smerter! Jeg synes, det er noget tvivlsomt, om man bør gaa den Vej, om man ikke nu skal stoppe og sige: Statsanstalten har sit begrænsede Omraade. Vi have nu forrige Aar gennemført en Livsforsikringslov som bevirker, at de private Selskaber, som anerkendes af Forsikringsraadet, ere saa solide og gode, at vi trygt kunne henvise enhver til at lade sig forsikre i disse private Anstalter. Vi have i den samme

Forsikringslov givet ret strenge Bestemmelser for disse Forsikringsforetagender i Retning af Paalæg om fornøden Formue, Reservefond osv., altsammen meget gode og fornuftige Bestemmelser, men dog Bestemmelser, der i høj Grad gaa ud over Aktionærernes Interesser i disse Selskaber. Vi have gjort det i de forsikredes Interesse, og det var absolut rigtigt og godt gjort, men saa skulle vi ikke bagefter, naar vi have sikret de forsikrede i disse private Selskaber, nu paabyrde disse en ny og farlig Konkurrence fra Statsanstalten. Naar jeg siger, at vi skulle ikke gøre det, mener jeg dermed, at vi skulle overveje det vel, inden vi gøre det. Altsaa, det Spørgsmaal, som efter min Mening skal drøftes i Udvalget, er egentlig det: Skal Statsanstalten ikke standses der, hvor den nu er, og lade den nøjes med de Forsikringsformer, den nu har, og skal man ikke lade det private Initiativ tage Resten op? Noget ganske andet var det jo, hvis Statsanstalten selv tog Initiativet til ny Forsikringsformer, selv gjorde Begyndelsen, prøvede og lagde for. Saa var der ikke noget at sige til det. Hvis man ikke havde kendt Folkeforsikring her i Landet, og der saa kom et Forslag som dette, at Statsanstalten nu vilde prøve en saadan Folkeforsikring, saa var det godt, saa skulde jeg ikke sige noget om det, men nu først bag efter at komme frem med det, efter at de private have prøvet denne Forsikringsform, det forekommer mig ikke ganske korrekt.

I Motiverne til Lovforslaget er der gjort to Betragtninger gældende; den første Betragtning gaar ganske simpelt ud paa, at nu have de private Selskaber prøvet denne Folkeforsikring, og nu synes man ogsaa, at Statsanstalten skal gøre det. Ja, det er altsaa et Spørgsmaal. — Den anden Betragtning gaar ud paa, at man har et privat Selskab, Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som benytter Statsanstalten som et Slags Centralselskab, og det ønsker denne Forsikringsform optagen. Dette private Selskab, Arbejdernes Livsforsikringsselskab, er jo, som jeg havde Lejlighed til at bemærke forrige Aar; da vi behandlede Lovforslaget om at give det Stempelfrihed, ikke noget Livsforsikringsselskab, det staar som en Akkvisitør, om jeg saa maa sige, for Statsanstalten, et Selskab, der opkræver Præmier efter Statsanstaltens Tabeller og indbetaler dem i Statsanstalten. Det kan være meget godt; men man maa ikke sætte det i Forgrunden, at nu vil man støtte dette Selskab